

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14322

гр. София, 14.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
закрито заседание на 14.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разглежда дело номер **3653** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Делото е образувано по искова молба от М. М. М. с ЕГН [ЕГН], и с постоянен адрес в [населено място], подадена чрез адв. Т. от САК, срещу Столична дирекция на вътрешните работи, с цена на иска 2 500 евро за неимуществени вреди от незаконен акт за констатирано дребно хулиганство от 19.09.2024г., издаден от полицейски орган М. при 05 - то РУ - СДВР, за което ищцата е оправдана с Решение № 4199/19.09.2024г. по а.н.д. № 20241110213126 на СРС, които актове са приложени към исковата молба ведно с пълномощно за адвоката.

С исковата молба се претендира, че са налице всички основания за ангажиране на отговорността на държавата по чл.1, ал.1 вр. чл.4 ЗОДОВ, претендира също и, че на основание чл.128, ал.1, т.5 АПК искът е подведомствен на административните съдилища, позовава се и на Решение № 79/31.03.2016г. по гр.д. 4867/2015г. на ВКС, ГК, ІВ Г.О. Направени са доказателствени искания - за разпит на свидетели, да бъде изискан заверен препис от решението на СРС, алтернативно да бъде предоставена възможност на ищцата да го представи, към исковата молба са приложени копия, съдържащи дигитален подпис на адвоката. Иска и възможност за допълнителни доказателства при необходимост. Допълнително е представен документ за държавна такса.

Претендира разноски, за които представя списък.

Съдът намира, че така предявеният иск на основание назаконосъобразен акт, съставен по реда на УБДХ, действително е подведомствен на административните съдилища, подлежи на разглеждане по реда на АПК на правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, като взе предвид съдебната практика на ВКС, обобщена в Определение № 442 от 20.03.2023 г. по гр.д. № 3719/2022 г., Г. К., ІІІ Г. О. на ВКС, а именно:

"Трайно и непротиворечиво в доктрината и в съдебната практика се приема, че наказанието "задържане в поделенията на МВР" притежава всички белези на административното наказание.

Това е изрично посочено в Решение № 3 от 4.05.2011 г. по конституционно дело № 19 от 2010 г. и е подробно развито в мотивите на Тълкувателно решение № 3 от 22.12.2015 г. по т. д. № 3 от 2015 г. на ОСНК. Дребното хулиганство няма престъпен характер, а е административно нарушение, за което се налага административно наказание. Актът за установяване на административното нарушение се съставя от административен орган, който внася преписката за решаване от съдия. Обстоятелството, че съдът е този, който налага административното наказание или оправдава лицето, както е в случая, не променя същността на административното нарушение и наказание и на дейността по реализирането на административно-наказателната отговорност, която на общо основание остава административна дейност. Обратни изводи не следват от Тълкувателно решение № 3 от 22.12.2015 г. по т. д. № 3 от 2015 г. на ОСНК, което е прието по приложението на правилото *ne bis in idem*. В него действително е посочено, че производството по УБДХ съставлява наказателно производство, но такова по смисъла на чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към Европейската конвенция за правата на човека и в този смисъл тълкувателното решение гласи, че влязло в сила решение на районния съд, постановено по реда, предвиден в УБДХ, е законна пречка за съдене на виновния за същото деяние, ако то съдържа признаците на престъплението хулиганство по чл. 325 НК. Това правно положение обаче не променя обстоятелството, че в националното право отговорността за дребно хулиганство е административно-наказателна и реализирането ѝ се осъществява в рамките на административна дейност и в нарочно административно-наказателно производство, предвидено като такова в самия Указ за борба с дребното хулиганство. Съгласно чл. 7, ал. 4 УБДХ, наложеното административно наказание не се счита за осъждане и не се вписва в бюрата за съдимост. Макар практиката да приема, че налагането на административно наказание по УБДХ е подобно на освобождаването от наказателна отговорност и налагане на административно наказание по чл. 78а от НК, съществена разлика между двете основания за ангажиране на административно-наказателните производства следва от това по чия инициатива започва производството. Длъжностните лица на МВР при съставяне на акт за дребно хулиганство не действат като правозащитни органи по смисъла на чл. 2 УБДХ, а като длъжностни лица в системата на администрацията. Обратно, в хипотезата на чл. 78а НК съдът, действащ като правоохранителен орган, налага административно наказание, поради което тази дейност именно попада в хипотезата на чл. 2, ал. 1, т. 4 ЗОДОВ, за разликата от общия случай на административно наказване, който попада в хипотезата на чл. 1 ЗОДОВ. Следователно, административното наказване по УБДХ не попада в изчерпателно изброените хипотези на чл. 2 ЗОДОВ, чийто обхват не може да бъде разширяван по пътя на тълкуването, поради което остава предмет на регулиране по чл. 1 ЗОДОВ. "

Следователно, правната квалификация на процесния иск е по чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

При проверката на исковата молба съдът намира редовност на исковата молба по чл.127 ГПК и допустимост на така предявения иск по чл.204, ал.1 АПК.

Предвид изложеното, съдът следва да постанови изпращане на препис на исковата молба на другата страна, като насрочи и съдебно заседание по делото, с оглед на което и

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото за дата 22.06.2026г. от 09:30 часа, за която дата и час да се призован страните - ищцата М. М., ответникът Столична дирекция на вътрешните работи и Прокуратурата чрез Софийска градска прокуратура.

ПРЕПИС от исковата молба ведно с приложенията да се изпрати на ответника като му предоставя правото на отговор в месечен срок от съобщението при спазване и съобразяване на чл. 131 - 133 ГПК.

ПРИ ПОСТЪПВАНЕ на отговор - препис да се изпрати на ищцата.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на ищцата да представи заверени преписи от решението на СРС и мотивите към него, като и да ангажира допълнителни доказателства евентуално във връзка с отговора на исковата молба и в срок най-късно в съдебното заседание.

ПО ДОПУСКАНЕ на един свидетел съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание след становище на страните, но ищцата може да доведе същия.

УКАЗВА на страните разпределението на доказателствената тежест във връзка с правната квалификация на иска по чл.1, ал.1 ЗОДОВ :

УКАЗВА на ищцата, на основание чл.146, ал.1, т.5 ГПК вр. чл.154, ал.1 ГПК, че носи доказателствена тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и всички елементи от фактическия състав на отговорността на ответника по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, а именно: претърпените неимуществени вреди, описани в исковата молба, пряката причинна връзка между вредите и незаконосъобразния административен акт.

УКАЗВА на ответника, на основание чл.146, ал.1, т.5 ГПК вр. чл.154, ал.1 ГПК, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, в това число липсата на елементи от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

УПЪТВА страните да се споразумеят, вкл. и по чл.234 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, за което да уведомят Съда.

УВЕДОМЯВА страните, че за разрешаването на спора си те могат да използват медиация, като способ за извънсъдебно разрешаване на спора. Така те ще спестят време, усилия и средства. При постигане на спогодба, ищцата може да поиска да бъде възстановена половината от внесената държавна такса съгласно чл.78, ал.9 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК.

Преписи от определението да се връчат на страните.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия: